సమయ అంచనాలు
(The Time Estimates)

ఇది 1988 నాటి కథ. దేశంలో పర్సనల్ కంప్యూటర్లు వచ్చి అప్పటికి కేవలం 5 సంవత్సరాలే అయింది. వ్యూహరచనలో ప్రొఫెసర్ అయిన ప్రొఫెసర్ జంబూనాథ్, మూడు PCXTలను ఎందుకు వినియోగంలోకి తీసుకురావడం లేదని ఆశ్చర్యపోయారు. తనతో సహా అధ్యాపకులందరి ఉపయోగం కోసం ఆ 3 PCXTలను కొనమని ఆయన డైరెక్టర్‌ను ఒప్పించగలిగారు. రెండు సంవత్సరాల క్రితం ఆయన ఒక బ్యాంకులో PCXT ఆధారిత కంప్యూటర్ శిక్షణా కేంద్రాన్ని ఏర్పాటు చేశారు. దేశంలోని బ్యాంకింగ్ రంగంలో అదే మొట్టమొదటి కంప్యూటర్ శిక్షణా కేంద్రం. ఆయన కంప్యూటర్‌పై పని చేయలేకపోయారు, ఎందుకంటే కంప్యూటర్ ఉపయోగించాలంటే, ఆ కంప్యూటర్ కేంద్రం ఉన్న అద్దె భవనంలో ఒక కిలోమీటరు నడిచి, మూడు అంతస్తులు ఎక్కాల్సి వచ్చేది. అందువల్ల, తరగతుల మధ్య విరామ సమయంలో చేయగలిగే 30 నిమిషాల పని కోసం, 50 ఏళ్లు పైబడిన ఆయన 2 గంటల సమయాన్ని వృధా చేసుకుని అలసిపోవాల్సి వచ్చేది. అంతేకాకుండా, కంప్యూటర్ కేంద్రం అధిపతి తన కింద పనిచేసే సిబ్బందిని (టైపిస్టులు, స్టెనోగ్రాఫర్లు మొదలైనవారు) అధ్యాపకుల సహాయం కోసం కూడా కంప్యూటర్ ఉపయోగించడానికి అనుమతించడానికి ఇష్టపడలేదు. ప్రొఫెసర్ జంబూనాథ్ లాగా కోర్సు కేస్ మెటీరియల్‌ను అభివృద్ధి చేసేవారు చాలా తక్కువ మంది ఉన్నందున, ఆయన ఎదుర్కొంటున్న సమస్యకు ఎటువంటి గుర్తింపు లభించలేదు. ప్రొఫెసర్ జంబూనాథ్‌కు కూడా సగటు అధ్యాపకుల పనిభారం కంటే దాదాపు రెండింతలు ఎక్కువగా బోధనా భారం ఉండటంతో, కంప్యూటర్ సెంటర్ సౌకర్యాలను ఉపయోగించుకోవడానికి ఆయనకు తక్కువ సమయం దొరికేది.

ఒక రోజు అతను, పదవీ విరమణ తర్వాత MES చీఫ్ ఇంజనీర్‌గా ఇటీవల చేరిన ప్రాజెక్ట్ మేనేజర్ అయిన శ్రీ విక్రమ్ కార్యాలయంలోకి ప్రవేశించాడు. వారు మంచి స్నేహితులు మరియు ఒకరి సమస్యలను మరొకరు పంచుకునేవారు. శ్రీ విక్రమ్ సెలవులో ఉన్నప్పుడు, డైరెక్టర్‌కు అవసరమైన మేరకు ప్రొఫెసర్ జంబూనాథ్ కూడా ప్రాజెక్ట్ నిర్వహణలో సహాయం చేసేవారు. వారి మధ్య ఈ క్రింది సంఘటన జరిగింది.

ప్రొఫెసర్ జె.: “శుభోదయం విక్రమ్ గారు. మూడు నెలల క్రితం, జూలై మొదటి వారంలో కొనుగోలు చేసి, నడవలో ఖాళీగా పడి ఉన్న PCXTల సంస్థాపన మరియు ప్రారంభం కోసం కంప్యూటర్ గదిని అప్పగించడంలో ఎందుకు ఆలస్యం అవుతోంది? ఈ రోజు అక్టోబర్ 10వ తేదీ. గదికి రంగులు వేసే పని ఎప్పుడో పూర్తయిపోయిందని, ఎయిర్ కండిషనర్ కూడా దాదాపు నెల క్రితమే బిగించారని నేను చూస్తున్నాను.”

శ్రీ విక్రమ్ గారు: “రండి ప్రొఫెసర్ జె. ఇప్పుడు ఎక్కువ సమయం పట్టదు. కొద్ది పనే మిగిలి ఉంది. నవంబర్ ఒకటవ వారానికల్లా అప్పగించాలి”.

ప్రొఫెసర్ జె.: “ఇంకా చేయాల్సింది ఏముంది? అంతా పూర్తయిపోయినట్లు నాకు కనిపిస్తోంది”.

శ్రీ విక్రమ్ గారు: “రక్షణ కోసం మనం మెరుపు నిరోధకాన్ని అమర్చాలి”.

ప్రొఫెసర్ జె.: “ఏమి అవసరం ఉంది”.

శ్రీ విక్రమ్ గారు: “మనం ఒక గొయ్యి తవ్వి, అందులో మెరుపు నిరోధకాన్ని అమర్చాలి”.

ప్రొఫెసర్ జె.: “ఆ గొయ్యి ఎంత పెద్దది? అది 1మీ*1మీ ఆ లేక 3మీ*3మీ ఆ? అది 1 అడుగు లోతు ఉందా లేక 10 అడుగులు ఉందా?”

శ్రీ విక్రమ్ గారు: “అయ్యో, ఇది కేవలం 1.5*1.5*2 అడుగుల సైజు మాత్రమే”.

ప్రొఫెసర్ జె.: “మెరుపు నిరోధకం సంగతేంటి? అది దిగుమతి చేసుకోవాలా లేక స్థానికంగా లభిస్తుందా?”

శ్రీ విక్రమ్ గారు: “ఇది స్థానికంగా లభిస్తుంది

ప్రొఫెసర్ జె.: “ఎంత దూరం, విమానాశ్రయం దగ్గరా (20 కి.మీ. దూరంలో) లేదా సమీపంలో సుమారు 1 కి.మీ. దూరంలోనా?”

శ్రీ విక్రమ్ గారు: “కాదు. కాదు. అంత దూరం కాదు. ఇది 5 కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉన్న ప్రధాన మార్కెట్‌లో దొరుకుతుంది”.

ప్రొఫెసర్ జె.: “దీని ఖరీదు ఎంత? ఇది లక్షల్లో లేదా వేలల్లో ఉంటుంది?”

శ్రీ విక్రమ్ గారు: “అయ్యో. దీని ఖరీదు సుమారు 500 రూపాయలు మాత్రమే.”

ప్రొఫెసర్ జె.: “సార్, మీకు డ్రైవర్‌తో కూడిన ఒక జీపును ఏర్పాటు చేశారు. మీ దగ్గర రూ. 2000/- ఇంప్రెస్ట్ కూడా ఉంది. మీరు ఆ డబ్బును డ్రైవర్‌కు ఇచ్చి, మధ్యాహ్నానికల్లా అరెస్టర్‌ను తీసుకురమ్మని ఎందుకు చెప్పకూడదు? మీరు రూ. 20/-కు అర రోజుకు ఒక కూలీని కూడా నియమించుకోవచ్చు. ఉదయం పూట చాలా మంది కూలీలు ఇన్‌స్టిట్యూట్ మూలలో నిలబడి ట్రాఫిక్ జామ్‌ను సృష్టిస్తారు. అతను భోజన సమయానికల్లా పనిని పూర్తి చేయగలడు. మధ్యాహ్నం ప్లేట్‌ను బిగించి, వైరింగ్ చేయవచ్చు. సాయంత్రానికల్లా ఈ మొత్తం “చిన్న పని” పూర్తవుతుంది. రేపు సరఫరాదారు 3PCXTలను ఇన్‌స్టాల్ చేసి, కమీషన్ చేయగలరు, మరియు నేను ఎల్లుండి ఆ PCXTలను ఉపయోగించుకోవచ్చు”.

శ్రీ విక్రమ్ గారు: “నన్ను ఆటపట్టించకండి. అది జరిగిపోతుంది”.

ఆశ్చర్యకరమైన విషయం ఏమిటంటే, మూడవ రోజే పని పూర్తయింది. ప్రొఫెసర్ జంబూనాథ్ మాత్రమే కాకుండా, ఇతర అధ్యాపక సభ్యులు కూడా కంప్యూటర్ సెంటర్‌ను ఉపయోగించడం ప్రారంభించారు. ఉదాహరణకు, ఎంఐఎస్ (MIS) సీనియర్ ప్రొఫెసర్ అయిన ప్రొఫెసర్ సింగ్, ఒక

పరిశోధనా పత్రానికి సంబంధించిన 25 పేజీల రాతప్రతితో ఎంఐఎస్ సమావేశానికి హాజరుకాబోతున్నారు. దానిని ఎలా టైప్ చేయించాలా అని ఆయన ఆలోచిస్తున్నారు. ప్రొఫెసర్ జంబూనాథ్, ఆయన ఒక సాఫ్ట్‌కాపీ మరియు ఒక ప్రింట్ అవుట్ తీసుకువెళ్లాలని సూచించారు. రెండు రోజుల తర్వాత ఆయన బయలుదేరాల్సి ఉన్నందున, అది సాధ్యమవుతుందో లేదోనని ఆ ప్రొఫెసర్‌కు నమ్మకం కలగలేదు. ప్రొఫెసర్ జంబూనాథ్, ఆయన ఒకసారి ప్రయత్నించి, దానిని తన సహాయకుడైన ప్రవీణ్‌కు ఇవ్వమని సూచించారు. ప్రొఫెసర్ జంబూనాథ్ ఆ సహాయకుడికి వర్డ్‌స్టార్ ప్రాథమికాలను పరిచయం చేశారు. మరుసటి రోజు ఆ అబ్బాయి 25 పేజీలను టైప్ చేసి ప్రొఫెసర్ సింగ్‌కు ఇవ్వడంతో ఆయన ఆనందంగా ఆశ్చర్యపోయారు. క్రమంగా ఇతర సిబ్బంది కూడా కంప్యూటర్‌ను ఉపయోగించడం నేర్చుకున్నారు. ఆరు నెలల తర్వాత, కేవలం 4 నెలల వ్యవధిలో సంస్థ యొక్క ఎంబీఏ (MBA) ప్రోగ్రామ్‌లో విద్యార్థుల సంఖ్య 30 నుండి 100కి పెరిగినప్పుడు ఇది వారికి బాగా ఉపయోగపడింది.

ప్రశ్న. ఆలస్యం ఎందుకు జరిగింది? కంప్యూటర్ కేంద్రాన్ని ఏర్పాటు చేయడం వల్ల కలిగిన ప్రయోజనాలు ఏమిటి?